

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 167.544 van 6 februari 2007
in de zaak A. 175.753/XII-4940.**

In zake : de VZW MOTO-CLUB LILLE,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. Roelandt,
kantoor houdende te 1170 Brussel,
Terhulpsessesteenweg 187

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. De Sutter,
kantoor houdende te Gent,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de vzw Moto-Club Lille op 29 september 2006 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 juli 2006 van de Vlaamse Regering houdende algemene bepalingen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening bij de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken, bekendgemaakt in de tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 30 augustus 2006;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op het arrest nr. 162.025 van 28 augustus 2006 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van dezelfde beslissing wordt verworpen en de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ten laste van verzoekster worden gelegd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 december 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 januari 2007;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Roelandt, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat T. De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

Voorgaanden

1. Bij arrest nr. 158.674, vzw Moto-club Lille, van 12 mei 2006, heeft de Raad van State de schorsing bevolen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2006 houdende algemene bepalingen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening bij de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 april 2006.

Voor een samenvatting van de voorgaanden in deze zaak mag naar dat arrest worden verwezen.

Het besluit van 10 maart 2006 wordt ingetrokken door het thans bestreden besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2006, dat in de plaats ervan komt en hetzelfde voorwerp heeft. Vergeleken met de voorheen bestaande reglementering die van toepassing was op minderjarigen onder vijftien jaar, bevat het een regeling die geldt voor alle minderjarigen en het onderwerpt, wat de motorcrossevenementen betreft, de organisatie en opleidingen aan strengere regels.

Overeenkomstig artikel 11 van het besluit krijgt de nieuwe regeling uitwerking vanaf 1 januari 2007.

Ontvankelijkheid

2. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie is alleen nodig indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

Schorsingsvoorwaarden

3. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten “een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen”. Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, dat in principe alleen acht kan worden geslagen op het nadeel dat aldus in het verzoekschrift wordt aangevoerd en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen in beginsel geen rekening kan worden gehouden.

Beoordeling van de tweede schorsingsvoorwaarde

4. Wat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, betoogt verzoekster dat haar vanaf 1 januari 2007 “het verbod [wordt] opgelegd om proeven, opleidingen en wedstrijden voor minderjarigen te organiseren”. Zij zet uiteen dat zij werd opgericht in 1975 en dat zij “een ijzersterke reputatie uitgebouwd [heeft] door onafgebroken opleidingen, wedstrijden en manifestaties te organiseren voor de jeugd”, dat die mogelijkheid haar vanaf 1 januari 2007 ontnomen wordt onder het mom van de onmogelijkheid om medisch verantwoorde sportbeoefening te bieden -wat een smet op haar blazoën is, dat een belangrijk deel van haar leden zich binnen de leeftijdscategorie van 15 tot 18 jaar bevindt, dat voor die categorie precies veel wedstrijden georganiseerd worden en dat zulks veel bezoekers op de been brengt terwijl zij geen enkele garantie heeft dat het vertrek van die leden en hun entourage naar een sportfederatie niet blijvend zal zijn zodat het nadeel dat zij ondergaat later niet meer hersteld zal kunnen worden. Zij verwijst ook naar haar inkomsten die in geval van vertrek van de jongeren een ernstige terugval dreigen te kennen, aangezien deze inkomsten voortkomen uit trainingskaarten, uit ontvangsten in de kantine en uit sponsoring, hetgeen allemaal voor een belangrijk deel verband houdt met de aanwezigheid van jongeren in de vereniging. Zij refereert ten slotte aan het arrest nr. 158.674, waar voormelde nadelen aanvaard werden door de Raad van State en dat het enige verschil met voormelde zaak is dat de leegloop ingevolge het bestreden besluit zal plaatsvinden op 1 januari 2007, minstens vanaf het begin van het nieuwe moto-cross seizoen eind februari-begin maart.

5. Verzoekster ziet over het hoofd dat de thans voorliggende zaak nog andere verschilpunten vertoont dan enkel de datum van inwerkingtreding van de nieuwe regeling.

In de vorige zaak was de voornaamste grief - alleszins de grief die door de Raad als een ernstig middel werd aanvaard - dat onverhoeds een nieuwe regeling werd ingevoerd zonder de bestaande organisaties een redelijke termijn te verlenen om zich in deze regeling in te passen. Door de toen bestreden regeling zou verzoekster al onmiddellijk in het op dat ogenblik lopende seizoen geen proeven of wedstrijden meer mogen inrichten voor 15- tot 18-jarigen.

De thans bestreden regeling is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 augustus 2006 en is in werking getreden op 1 januari 2007.

De beoordeling van het aangevoerde nadeel moet mede in dat licht gebeuren. Immers, zo verzoekster zich geconfronteerd weet met een verbod om proeven, opleidingen en wedstrijden voor minderjarigen te organiseren, dan vloeit dat verbod niet dadelijk voort uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. Dat besluit verbiedt immers niet dergelijke sportieve activiteiten, maar onderwerpt enkel hen die ze willen organiseren vanaf 1 januari 2007 aan bepaalde voorwaarden. Luidens artikel 3, § 1, van het bestreden besluit kunnen proeven en wedstrijden “uitsluitend georganiseerd worden door een sportfederatie die de sporttak of sportdiscipline in kwestie aanbiedt en die hetzij erkend is overeenkomstig het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, hetzij de bewijzen levert dat zij voldoet aan de in artikel 5 van voormeld decreet gestelde erkenningsvoorwaarden”. Luidens artikel 5, § 3, van hetzelfde besluit kan de opleiding “uitsluitend gegeven worden door opleiders die aangesteld zijn door een in artikel 3, § 1 bedoelde sportfederatie die de sporttak of sportdiscipline in kwestie aanbiedt en waarvan de reglementen door de minister zijn goedgekeurd”.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit betekent derhalve voor verzoekster niet dat haar iets wordt verboden, wel dat haar iets wordt opgelegd indien zij nog verder proeven en wedstrijden wil organiseren of opleidingen geven aan minderjarigen: met name, hetzij aan te sluiten bij een erkende federatie hetzij de bewijzen leveren dat zij voldoet aan de bedoelde erkenningsvoorwaarden. Het valt verzoekster toe aan te tonen dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan door zich, tegen 1 januari 2007, aan dit besluit te moeten conformeren. Verzoekster beweert, anders dan in de andere zaak, echter helemaal niet dat de haar toegemeten tijdspanne daarvoor te kort is. Meer nog, de uiteenzetting van verzoekster gaat uit van de tegenovergestelde premisse, namelijk dat zij zich in het geheel niet zou onderwerpen aan het besluit. Immers, enkel in die hypothese zal verzoekster de nadelen ondervinden die volgens haar uit het organisatieverbod volgen. Verzoekster geeft daarbij niet de minste uitleg waarom zij niet, desnoods tijdelijk en in afwachting van de uitspraak ten gronde, zou kunnen aansluiten bij een erkende federatie of waarom zij niet kan aantonen ten minste zelf aan de gestelde erkenningsvoorwaarden te kunnen voldoen. Evenmin verduidelijkt

zij of een aansluiting, desnoods tijdelijk, bij een erkende federatie, en dus het ondergaan van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet lijden.

Verzoekster heeft krachtens de bestreden regeling de keuze om lid te worden van een erkende federatie of zelf aan te tonen dat zij aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Door in het verzoekschrift tot schorsing elke uitleg achterwege te laten waarom die door het bestreden besluit opgelegde keuze haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert en integendeel zonder enige nadere toelichting voetstoots aan te nemen dat zij zich aan die regeling niet onderwerpt, kan het enkele nadeel dat uit dit zich-niet-onderwerpen voortvloeit niet in aanmerking worden genomen.

6. Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat er niet is voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zes februari 2007, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.